

Liturgie DV zondag 20 juli 2025,
Voorganger: Ds. H. Liefing (Gouda)

Oude Kerk 10.00 uur.
Wijk Maranatha

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 135 vers 2 en vers 3

Vers 2

God is goed: looft Hem te zaâm
Met gezang en snarenspeel.
Prijst Zijn liefelijke naam,
Want de HEER heeft Israël,
Zich ten eigendom geschikt;
Jacob door Zijn heil verkwikt.

Vers 3

God is groot; ik weet dat Hij
Hoger is dan alle goên;
Onze God voert heerschappij;
Hij beheerst van Zijnen troon
Hemel, afgrond, zee en aard';
God is aller hulde waard.

Wet des Heeren

Zingen: Psalm 119 vers 13 en vers 19

Vers 13

Hoe kleeft mijn ziel aan 't stof! Ai, zie mijn nood;
Herstel mij, doe mij naar Uw woord herleven.
'k Lei voor Uw oog mijn weg en handel bloot;
En welk een angst mij immermeer deed beven,
Gij hebt verhoord; maak voorts Uw weldaân groot,
En laat Uw wet mij onderrichting geven.

Vers 19

Wend, wend mijn oog van d' ijdelheden af;
Verlevendig mijn hart door Uwe wegen;

Dat mij 't betreen dier paden vreugd verschaff'.
Bevestig toch aan Uwen knecht den zegen,
Waartoe Uw woord hem blijde hope gaf;
Hij is oprecht tot Uwe vrees genegen

Gebed om opening van de Heilige Schrift en om **verlichting** door de Heilige Geest.

Schriftlezing-1 Genesis 19 : 1-30

Verwoesting van Sodom en Gomorra

1. De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan, terwijl Lot in de poort van Sodom zat. Toen Lot *hen* zag, stond hij op om hun tegemoet te gaan, en boog hij zich met *zijn* gezicht ter aarde.
2. Hij zei: Zie toch, mijne heren, wijk toch af *van uw weg en kom* naar het huis van uw dienaar en overnacht *daar* en was uw voeten; *morgenvroeg* kunt u opstaan en uw reis vervolgen. Maar zij zeiden: Nee, wij zullen wel op het plein overnachten.
3. Hij drong echter sterk bij hen aan, zodat zij *van hun weg* afweken naar hem toe, en zijn huis binnengingen. Hij richtte een maaltijd voor hen aan. Hij bakte ongezuurde *broden* en zij aten.
4. Nog voor zij zich te slapen legden, omsingelden de mannen van die stad, de mannen van Sodom, van jong tot oud, het huis; heel het volk, niemand uitgezonderd.
5. Zij riepen naar Lot en zeiden tegen hem: Waar zijn die mannen die vannacht bij u gekomen zijn? Breng hen naar buiten, naar ons toe, zodat wij gemeenschap met hen kunnen hebben.
6. Toen ging Lot naar buiten, naar hen toe, bij de deuropening, en sloot de deur achter zich,
7. en hij zei: Mijn broeders, doe toch geen kwaad!
8. Zie toch, ik heb twee dochters, die met geen man gemeenschap gehad hebben; laat mij die toch bij u brengen en doe met hen wat goed is in uw ogen. Alleen, deze mannen moet u niets aandoen, want om die reden zijn ze onder de bescherming van mijn dak gekomen.

9. Toen zeiden zij: Ga opzij! Ook zeiden ze: Deze ene is gekomen om *hier* als vreemdeling te verblijven en *nu* wil hij zeker rechter *over ons* zijn! Nu zullen we u meer kwaad aandoen dan hun. Zij drongen erg op de man, op Lot, aan en kwamen dichterbij om de deur open te breken.

10. Maar die mannen staken hun hand uit, trokken Lot naar zich toe het huis in en sloten de deur.

11. Zij sloegen de mannen die bij de deuropening van het huis waren, van klein tot groot, met blindheid, zodat zij tevergeefs moeite deden om de deuropening te vinden.

12. Toen zeiden die mannen tegen Lot: Wie hebt u hier verder nog? Een schoonzoon, uw zonen, of uw dochters: breng allen die u in de stad hebt, uit deze plaats naar buiten.

13. Want wij gaan deze plaats te gronde richten, omdat de roep *van haar zonden* groot geworden is voor het aangezicht van de HEERE. Daarom heeft de HEERE ons gezonden om haar te gronde te richten.

14. Toen ging Lot naar buiten en sprak tot zijn schoonzonen, die zijn dochters *tot vrouw* zouden nemen, en zei: Sta op! Ga naar buiten, uit deze plaats! Want de HEERE gaat deze stad te gronde richten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzonen als iemand die grappen maakte.

15. Toen de dageraad aangebroken was, drongen de engelen bij Lot aan. Zij zeiden: Sta op! Neem uw vrouw en uw twee dochters, die zich *hier* bevinden, anders wordt u om de ongerechtigheid van de stad weggevaagd.

16. Lot aarzelde echter; daarom grepen die mannen zijn hand, de hand van zijn vrouw en de hand van zijn twee dochters, omdat de HEERE hem wilde sparen. Zij brachten hem naar buiten en leidden hem buiten de stad.

17. En het gebeurde, toen zij hen buiten *de stad* gebracht hadden, dat Hij zei: Vlucht voor uw leven, kijk niet achter u en blijf nergens op heel deze vlakte staan; vlucht naar het bergland, anders wordt u weggevaagd.

18. Maar Lot zei tegen hen: Nee toch, Heere.

19. Zie toch, Uw dienaar heeft genade gevonden in Uw ogen, en U hebt Uw grote goedertierenheid aan mij bewezen door mijn ziel in leven te houden. Ik kan echter niet naar het bergland vluchten, anders haalt het onheil mij in en sterf ik.

20. Zie toch, deze stad is dichtbij *genoeg* om erheen te vluchten en zij is klein; laat me daar toch heen vluchten (zij is immers klein!), zodat mijn ziel in leven zal blijven.

21. Toen zei Hij tegen hem: Zie, Ik ben u ook in dit opzicht ter wille en zal deze stad, waarover u gesproken hebt, niet ondersteboven keren.

22. Haast u! Vlucht daarheen! Want Ik kan niets doen, totdat u daar bent aangekomen. Daarom gaf men deze stad de naam Zoar.

23. De zon kwam op boven de aarde, toen Lot in Zoar aankwam.

24. Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. *Het kwam* van de HEERE uit de hemel.

25. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land.

26. Zijn vrouw, *die* achter hem *liep*, keek achter zich en werd een zoutpilaar.

27. En Abraham stond 's morgens vroeg op en *ging* naar de plaats waar hij voor het aangezicht van de HEERE had gestaan.

28. Hij keek uit over Sodom en Gomorra en over heel het gebied van de vlakte. En zie, hij zag dat er rook van dat land opsteeg, zoals de rook van een oven.

29. En het gebeurde, toen God de steden van deze vlakte te gronde richtte, dat God aan Abraham dacht. Daarom leidde Hij Lot uit het midden van de verwoesting, toen Hij de steden waarin Lot gewoond had, ondersteboven keerde.

30. En Lot vertrok uit Zoar en ging met zijn twee dochters in het bergland wonen, want hij was bevreesd om in Zoar te *blijven* wonen. Hij woonde in een grot, samen met zijn twee dochters.

Schriftlezing-2 2 Petr. 2 : 7-8

7. en *als God* de rechtvaardige Lot, die leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen, verlost heeft

8. – want deze rechtvaardige, die in hun midden woonde, heeft dag in dag uit *zijn* rechtvaardige ziel gekweld bij het zien en horen van hun wetteloze daden –

Dienst der offeranden (de eerste twee collecten worden gehouden vóór de preek en de derde direct ná de preek)

Uw liefdegaven worden in deze dienst gevraagd voor:

1. Diaconie	2. Kerk	3. Eredienst en pastoraat

Zingen: Psalm 119 vers 10

Ik ben, o HEER, een vreemd'ling hier beneên;
Laat Uw geboôn op reis mij niet ontbreken,
Daar mijne ziel, omringd door duisterheên,
Zo dikwijls van verlangen is bezwelen,
Om U te zien ter hoge vierschaar treên,
Tot straf van hen, die snood zijn afgeweken.

Verkondiging vanuit Gen 19 : 16a en 26a

16a. *Lot* aarzelde echter;

26a. Zijn vrouw, *die* achter hem *liep*, keek achter zich

Thema: Óf/óf

Zingen: Psalm 17 vers 7 en vers 8

Vers 7

Red mij van hen, die 't ruim genot
Der wereld voor hun heilgoed achten;
Geen deel, dan in dit leven, wachten,
En maken van den buik hun god;
Van hen, die weelde, schatten, staten,
Hoe rijk, hoe uitgebreid, hoe groot,
Verliezen moeten met den dood,
En hunnen kind'ren overlaten.

Vers 8

Maar (blij vooruitzicht, dat mij streelt!)
Ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw Godd'lijk beeld.

Dankzegging en voorbeden

Zingen (staande indien mogelijk) Psalm 111 vers 1 en vers 5

Vers 1

Looft, Hallelujah, looft den HEER!
Mijn ganse hart verheft Zijn eer;
Ik zal Zijn naam en grootheid prijzen;
'k Zal, met d' oprechten onderling
Vereend, in hun vergadering
En raad, Hem plechtig eer bewijzen.

Vers 5

't Is trouw, al wat Hij ooit beval;
Het staat op recht en waarheid pal,
Als op onwrikb're steunpilaren;
Hij is het, die verlossing zond
Aan al Zijn volk; Hij zal 't verbond
Met hen in eeuwigheid bewaren.

Zegen en daarna uitleidend orgelspel